

เทคโนโลยีและภูมิปัญญาชาวบ้าน

การทอเสื่อ “กอก”

การทอเสื่อกอก เป็นภูมิปัญญาของคนในท้องถิ่น ที่นำเอาต้นกากมาแปรสภาพให้เป็นเส้น ย้อมสี และว่านหางforthให้เป็นแผ่นผืน เพื่อนำมาใช้ปูพื้นห้องนอน หรือทำธุรกิจต่างๆ ตลอดจนทำพิธีกรรมทางศาสนาและความเชื่อ

เสื่อกอก เป็นผลิตภัณฑ์ที่มีใช้กันอยู่ทั่วไปทั้งในประเทศไทยและต่างประเทศ ทั้งนี้ เพราะต้นกอกเป็นพืชธรรมชาติที่ขึ้นอยู่ทั่วทุกภูมิภาค และภูมิปัญญาของคนในท้องถิ่นที่นำต้นกากมาแปรสภาพก็มีลักษณะคล้ายกัน หรือได้อิทธิพลทางความคิดจากกันและกัน ทำให้เสื่อกอกจัดได้ว่าเป็นปัจจัยจำเป็นอย่างหนึ่ง ต่อการดำรงชีวิตของผู้คนในอดีต

ที่ตำบลน้อย อำเภอราชสาลี จังหวัดฉะเชิงเทรา คือภูมิภาคหนึ่งที่มีการสืบสานภูมิปัญญาทางด้านการทอเสื่อกอก นิมายawanan จนปัจจุบันมีผลิตภัณฑ์อื่นเข้ามาทดแทนการใช้เสื่อกอกมากmany ให้เลือก นับตั้งแต่เสื่อน้ำมัน พรม กระเบื้องปูพื้น และอื่นๆ ทำให้กระแสความนิยมในการใช้เสื่อกอกลดลง และคนรุ่นใหม่ก็สนใจในภูมิปัญญาด้านนี้น้อย

การศึกษาข้อมูลภูมิปัญญาท้องถิ่นการทอเสื่อกอกของชุมชนนี้ ก็เพื่อให้เห็นถึงวัฒนธรรมทางภูมิปัญญาของท้องถิ่น และปัญหาที่เลี่ยงต่อการสูญสิ้นของภูมิปัญญานี้ ว่ามีมากหรือน้อย และด้วยปัจจัยหรือองค์ประกอบใด เพื่อนำไปสู่การอนุรักษ์หรือแก้ไข สำหรับบุคคลหรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในโอกาสต่อไป

เทคโนโลยีและภูมิปัญญาชาวบ้าน

ขั้นตอนและวิธีการทอเสื่อการทอเสื่อ “กก”

วัสดุอุปกรณ์ในการทำ

- 1.กรรไกร
- 2.กอกหรือไหล
- 3.เชือกในลอนหรือเชือกเอ็น
- 4.ฟีมทอเสื่อ 1 เมตร
- 5.โขมทอเสื่อ กว้าง 1 เมตร ยาว 2 เมตร
- 6.ไม้สอดกอก

วิธีการย้อมสีกอก

1. ต้มน้ำให้ร้อนและผสมสีลงไป
2. นำต้นกอกที่เตรียมเอามาลงต้มให้สีเข้ากับเนื้อกอก
3. เอาขึ้นมาตากให้แห้ง
4. ตากให้แห้งแล้ว(สามารถนำมาทาได้)

เทคโนโลยีและภูมิปัญญาชาวบ้าน

ขั้นตอนการทำ “เสือก”

1. นำอกหรือไหลมากรีดออกเป็นเส้นไปตากแดดประมาณ 1 อาทิตย์
2. เมื่อแห้งแล้วนำมาย้อมสีตามต้องการ โดยสีที่ย้อมเป็นสีเคมีอย่างดี ส่วนมากจะย้อม สีน้ำตาลและสีขาว สีแดง สีน้ำเงิน
3. นำเขือกในคลอนหรือเขือกอันซึ่งท่อไหลใส่ให้เป็นเส้นตามโขมและพีม
4. นำอกหรือไหลสอดเข้ากับไม้สอดเพื่อที่จะสอดเข้ากับไหลท่อเสือ
5. เมื่อสอดดกหรือไหลเข้าไปแล้วผลักฟีมเข้าหาตัวเองให้กอกหรือไหลแน่นติดกัน เป็นลายต่าง ๆ
6. ลายที่ทอเป็นประจำและเป็นที่นิยมคือ ลายมัดหมี ลายธรรมชาติ ลายกระจับ
7. จางน้ำก็สำเร็จที่ทอแล้วมาแปรรูปเป็นผลิตภัณฑ์ต่าง ๆ เช่น หมอน อาสนะ หนอนทอฟี่(หมอนข้าง) เสื่อพับ ที่รองแก้ว หมอนสามเหลี่ยม ฯลฯ

เทคโนโลยีและภูมิปัญญาชาวบ้าน

วิธีการทอ “เลือก”

เลือกขนาดของฟิมให้ได้ขนาดตามที่ต้องการ นำฟิมไปตั้งในโซงที่จะทอแล้วตั้งให้ได้ระดับ ระยะห่างจากเหล็กตีนเลื่อประมาณ 2 พุต นำเขือกในลอนมาขึ้นจามริมฟิมซี่แรก จะเริ่มจากด้านซ้าย หรือขวา ก่อนก็ได้แล้วแต่นัด การขึงเชือกใช้คน 2 คน คนหนึ่งนั่งอยู่ที่หัวเสือคอยมัดเชือกที่ขึงให้ตึง และแน่น อีกคนนั่งอยู่ตีนเลื่อ คอยสอดเชือกเข้ากับเหล็กตีนเลื่อ ใช้เชือกสอดเข้าไปในรูฟิมที่เจาะไว้ เป็นสองแผล แล้วดึงปลายเชือกไปเกาะติดกับตะปูที่เราตอกลงไว้ติดกับไม้อีกท่อนหนึ่ง แล้วยืดกันให้แน่น เชือกดึงให้ยาวตามความยาวของเสื่อ พร้อมนำไส้กอกที่จะทอ

ในการทอเสื่อจะใช้คน 2 คน 一人แรกเป็นคนทอ อีกคนหนึ่งเป็นคนคอยสอดเส้นกอก กกที่นำมาทอจะใส่ถุงพลาสติกเพื่อให้กันน้ำและทอได้แน่น การทอคนทอจะต้องค่าว่าฟิมเพื่อให้มีช่องว่างสำหรับสอดกอก คนสอดจะสอดเส้นกอกโดยแนบส่วนหัวของเส้นกอกกับไม้สอด สอดไปตามช่องระหว่างเชือกที่แยกออกจากกันขณะที่ค่าว่าฟิม พoSอดไปสุดริมเชือกอีกข้างดึงไม้สอดกลับคืนคงเหลือแต่เส้นกอก คนทอกกีกระบทบฟิมเข้าหาตัวแล้วคนทอกกีหงายฟิม คนสอดกอกใช้ส่วนปลายของเส้นกอกแนบกับไม้สอด สอดกอกเข้าไปอีก คนทอกกีกระฤกฟิมเข้าหาตัว แล้วไฟริมเสื่อทางด้านซ้ายมือ การไฟริมเสื่อ คือ การใช้ปลายกอกม้วนของแล้วสอดพับเชือกขึ้นไว้ให้แน่น ต่อไปค่าว่าฟิม ไฟริมเสื่อทางด้านซ้ายมือ ทำเช่นนี้ไปเรื่อยๆ จนกว่าจะได้ขนาดตามที่ต้องการ ในขณะทอหากต้องการให้การหอจ่ายยิ่งขึ้นให้ใช้เทียนไขถูกกับเส้นอีนที่ขึงไว้ให้หัว เพื่อที่จะให้อีนลีนไม่ฝิด ตัดริมเสื่อทั้งสองด้านให้เรียบร้อย เสื่อจะมีความสวยงามมากยิ่งขึ้น ใช้มีดตัดเชือกอีนทางด้านเสื่อเพื่อให้เสื่อออกจากโซง มัดอีนที่ปลายเสื่อ เพื่อเป็นการป้องกันเสื่อรุย นำเสื่อที่หอเสร็จแล้วผึ่งแಡดไว้บนแท่นสนิท จึงพับเก็บไว้จนกว่าจะนำไป

การทอเสื่อที่สวยงามนั้นต้องใช้ความปราณีตและความอดทนสูงเพราการหอเสื่อต้องใช้ระยะเวลาในการหามาก จึงจะได้เสื่อที่สวยงามมาก และอีกอย่างหนึ่งก็คือการใช้สีในการใส่ลายไทยให้เกิดสีสรรค์สวยงามตามใจผู้ทำ

